

[Stensballe.]

maaske være andre Tilfælde af samme Art. Men det principielle for os har, som sagt, været, at vi ikke vil være med til en Lovgivning, som klassedeler Folket, og derfor har vi maattet sige nej til det Forslag, der var under Formulering, og som kun skulde ramme de selvstændige erhvervsdrivende. Men kan vi faa Forslaget i den anden Form, saaledes som vi har formuleret det, er vi selvfølgelig villige til endnu at gennemføre en saadan Lovgivning.

Et andet Punkt, som der blev lagt Vægt paa af Organisationerne, var, at det Medlem, som udpeges af Præsidenten for Sø- og Handelsretten til det Udvalg, som skal prøve og bedømme de Begæringer, der fremkommer, skulde udpeges blandt Rettens Medlemmer. Vi har haft den Tilfredsstillelse, at der i Industriraadets Henvendelse til Udvalget udtrykkeligt staar, at Industriraadet mener, at selve Spørgsmaalet om Udvalgets Sammensætning er løst paa en hensigtsmæssig Maade; men man kunde have ønsket at faa denne Ændring indført i Lovforslaget. Vi for vort Vedkommende vilde ikke have været bange derfor, tværtimod, og det saa meget mindre, som det jo drejer sig om en Forsøgslovgivning af begrænset Varighed. Vi mener, at en Mand, som er vant til at være Dommer i Sager, der er beslægtet med de i Lovforslaget omhandlede, Sager angaaende Konkurrenceforhold, Prisforhold, Forretningsforhold i det hele, kunde have gode Kvalifikationer til at komme ind i dette Udvalg, men vi kunde ikke opnaa at faa fornøden Tilslutning dertil, og derfor har vi ladet det falde. Men jeg vil gerne udtale, at naar vi fra vor Side oprindeligt foreslog, at Præsidenten for Sø- og Handelsretten skulde udpege det tredje Medlem, saa var det vor Hensigt dermed at tilkendegive, at Valget skulde falde paa en Mand, der var vant til at behandle beslægtede Spørgsmaal, vant til at dømme angaaende Forretningsforhold, og jeg for mit Vedkommende lægger trygt dette Valg i Haanden paa Præsidenten for Sø- og Handelsretten, der har saa godt Kendskab ikke blot til Sø- og Handelsrettens nuværende og forhenværende Medlemmer, men ogsaa til adskillige andre indenfor Forretningsverdenen. Jeg tvivler ikke om, at han vil være sig sit Ansvar bevidst og vil udpege den rette Mand til det særlig vigtige Hverv, det her drejer sig om.

Jeg skal derefter gaa over til at omtale de øvrige Ændringsforslag. Nr. 4 er en Følge af Ændringsforslaget under Nr. 2,

og Nr. 5 er en redaktionel Ændring. I Nr. 6 siges det, at Sagens Dokumenter skal forelægges Domstolene. Heri ligger naturligvis, at samtlige Sagens Dokumenter, derunder ogsaa den motiverede Begæring om Undersøgelsen, skal forelægges Domstolene. Nr. 7 udtaler, at en Sag, der saaledes er rejst for Udvalget, skal behandles som offentlig Sag, altsaa med de Konsekvenser, som følger deraf.

Dernæst kommer jeg til Ændringsforslag Nr. 8, som indeholder en Ændring, om hvilken der er sket Henvendelse fra Erhvervenes Side, idet Erhvervene har lagt Vægt paa, at den bliver gennemført. Ændringen gaar ud paa, at Slutningen af Lovforslagets § 4 skal udgaa. Vedkommende Stykke lyder saaledes:

„I særlige Tilfælde, navnlig hvor Prisaftalen ikke kan antages at have tilføjet den forbrugende Almenhed større Skade eller kun har virket i kortere Tid, kan Udvalget dog indskrænke sig til at foranledige Prisaftalen ændret eller offentliggjort, dersom vedkommende Trust, Kartel eller Sammenslutning indvilliger i saadan Ændring eller Offentliggørelse.“

Naar Erhvervene er gaaet saa stærkt imod denne Bestemmelse, er det, fordi de mener, at der derigennem let kan skabes Grundlag for en ny Priskontrolkommission med Ret til at godkende Prisaftaler paa tilsvarende Maade, som vi kendte det under Den overordentlige Kommission. Jeg tror nok, at denne Frygt maaske er noget overdreven; men de Betragtninger, der er gjort gældende fra Erhvervenes Side, falder sammen med den Opfattelse, Venstre i Udvalget har haft, og vi har derfor for vort Vedkommende haft let ved at imødekomme denne Henstilling og har ogsaa søgt at gennemføre Enstemmighed mellem de tre Partier, som medvirker til Lovforslagets Gennemførelse, om, at det nævnte Stykke gaar ud.

Medens jeg er ved dette Afsnit, vil jeg gøre opmærksom paa, at det ogsaa er foreslaaet fra Erhvervenes Side, at Sø- og Handelsretten og ikke Landsretterne skulde være første Instans. Da det kun gælder en tidsbegrænset Lov, kunde vi godt have tænkt os at gaa ind i en nærmere Drøftelse heraf og eventuelt gennemføre det. Jeg henviser i saa Henseende til mine Udtalelser før om den Erfaring og den Opøvelse i Domsafgørelser, som Sø- og Handelsretten har — den dømmer jo i Spørgsmaal angaaende illoyal Konkurrence f. Eks. og andre Handels- og Forretningsforhold —, og med den Tidsbegrænsning, Loven faar, har vi,